

végtelenül nagy ur, akiket a tátrafüredi fürdőlevelek és fürdőliszták többnyire az első helyen szoktak emlegetni.

Mikor ez a dolog Tátrafüred pletykaszomjas publikumának tudomására jutott, a két tündér iránt érzett barátságtalan indulat a tetőpontra hágott. Sőt a foglalkozás nélkül való jeunesse dorée is egyéb foglalkozás után nézett, annyira meghatotta ez a kellemetlen fölfedezés.

Igy történt, hogy a két tündér végtelenül elszomorodott ama tömeges ignorálás miatt, melyben ez időtől fogva részek volt. Annyira elszomorodtak, hogy egy szép-éjszaka otthagyták a hálátlan Tátrafüredet, a két végtelenül nagy ural és a két végtelenül nagy — hotelkontóval egyetemben.

Vajjon összefügg-e ezzel az a körülmény, hogy a két végtelenül nagy ur másnap szintén elutazott?

Pointnek még ideírom, hogy a két tündér hotelkontóját a fürdőközönség jótékony kollektá utján egyenlítetté ki és ezzel maradok

tekintetes Szerkesztő urnak

készséges munkatársa

Reporter.

## Leány-gimnázium.

(Felhívás a női olvasókhöz.)

Arról a tervről, hogy a fővárosban leány gimnáziumot akarnak felállítani, sokféle folyik a diskusszió. A sajtóban is többen hozzászóltak a dologhoz, s a tervnek, ügylátszik, épp annyi híve van, mint ellenzője. *A Hét* nem foglal pártot a kérdésben; mint olvasóink láthatják, lapunk oszlopos krónikái merőben ellentétes nézeteket vallanak a reformot illetően. De ha *A Hét* nem is foglal állást sem a reform mellett, sem ellene, a nézetek tisztázódását e fontos társadalmi kérdésben szükségesnek tartja, s a maga részéről szívesen nyit tért a dolog megbeszélésére.

S különösen érdekesnek tartja annak földerítését, hogy minő nézetben vannak a reform felől azok, a kiket a dolog legközelebbre érdekel, t. i. a nők. Azért ezen-nel felkéri hölgy-olvasóit: sziveskedjenek e tárgyban vallott nézeteiket vele közölni, hogy e nézeteket megismerethesse összes olvasóival.

Kérdéseit a következőkben formulázza:

I. Kíváncsiak tartják-e női olvasóink a leány-gimnáziumok felállítását, ha igen, miért, s ha nem, miért nem?

II. Mily nézetben vannak: ohajtandó-e, hogy a tervezett leány-gimnázium ne csak műveltséget, hanem mesterséget is nyújtson s hogy amaz életpályák, melyekre a gimnázium elvégzése megadja az első képesítést, hozzáférhetőkké váljanak a nők számára is?

III. Mit gondolnak, ha a kérdéses életpályák csakugyan hozzáférhetőkké válnának a nők számára is, minő befolyással volna ez a házasságkötésekre? Akadályozná vagy elősegítené-e a férjhezmenetel lehetőségét a nagy változás az életpályákban, mely vele járna ezzel a reformmal?

Kérnünk kell, hogy a válaszok lehetőleg rövidék és szabatosak legyenek. Nagyobb számú választ szándékozván közzé tenni, a felelet tulságos terjedelmessége megakadályozná a legérdekesebb levél közlését is. Természetesen arról le kell mondanunk, hogy az összes beérkező feleleteket közzé tesszük, de nem mondunk le arról, hogy egyikből-másikból esetleg kivonatokat adhasunk, s hogy valamennyiből összefoglalhassuk az eredményeket.

Az, hogy a levélíró névtelen kíván maradni, vagy álnevet használni: nem szolgál a közlés akadályul.

Budapest, 1892. júl. 30.

A Hét szerkesztősége.

## INNEN-ONNAN.

✧ Csanády Sándor. Már a múlt héten megjött a halála híre, de mi nem hittük el. Megjött az már másszor is, de közörműre kislát, hogy nem volt igaz. Most is csak vártuk, vártuk egyre a csáfolatot, — hanem hiába vártuk. »Ausztia-Bécs« és az »átkos közönség« állhatatos ellensége s a magyar függetlenség és szabadság rendíthetetlen híve tehát csakugyan nincs többé. Nemes, igaz, jó öreg magyar ur veszett el benne, kinek még a politikája is csak azért volt kórikus, mert egyetlen számbeli megtévedésre volt alapítva. Ha nem nyolcz millió magyar van a világon, beékelve száz milliónyi idegen nemzet közé, hanem ha száz milliónyi magyar van Európában és csak nyolcz millió idegen, — Csanády Sándor politikája mindjárt igen plauzibilis színben tűnt volna fel. A nemzetéért rajongó Csanády Sándor egyéni tévedése is mindjárt jóval kisebb volt azzal, hogy az ő számítása és meggyőződése szerint egy magyar átlag hét némettel ér föl, mert ugyanennyit képes nagyobb nehézség nélkül levágni a harcban. Már aztán így ötvenhat millió német nemzeti potenciája volna bennünk, — pedig hát ötvenhat millió német képes imponálni az egész világnak s független államát minden országok körül a hegemonia. Efféle tiszteltetelmű nemzet rajongásán kívül az öreg Csanády Sándorban még nagyon sok volt a szép, nemes vonás. Önzetlen, áldozatkész, hű gavalér volt, elköltötte egész vagyonát ama párt céljaira, melyhez tartozott s melynek sárga cipőben járó, czilinderes és angol plundrás tagjai nem ritkán maguk is kényeskedtek az öreg magyar ruhás, sarkantus szittya naiv kuruczkodásai miatt. Valamikor igen vagyonos ur volt az öreg s nagyon, nagyon szegényül halt meg. Tán tragédiája is volt elszegényedése, melyet kizárólag föltétlen jóhiszeműsége és politikai rajongása okozott. Rebesgetik, hogy a derék, hű ember, a ki minden ülésen az első volt, ki jóformán egy maga őrizte a »mult ülés jegyzőkönyvének« felolvasását, ki éberen ügyelt a ház határozatképességére, kinek soha senki hibább odaadással nem igyekezett megfelelni mandátumának, kinek az élet nem lett volna élet az országgyűlésen kívül, — terhéssé vált szegénysége folytán kénytelen lett volna nemskora a képviselőségről lemondani. Ezt a rá nézve rettentő csapást nem tudta bevárni a hű öreg hazafi. Fájó, össze-tört szívvel sietett az üllészak végén haza meghalni. És meghalt egymagában, csöndesen. Senki sem hallotta utolsó sóhaját, de nem kétséges, hogy ha teljesülne az a kívánság, a mit Csanády Sándor utolsó sóhajába foglalt, — akkor nagyon boldog lenne a magyar haza.

✧ Egy csöpp romantika. Van még ebből a tetszetős, érdekes dologból, de immár nagyon kevés. A gyönyörű Itáliából is kivész már. Ott az Appeninek babérrerdő lábánál, fenyves-borította dereka és szirtes fejei környékén még bujkál egy-egy kecske-